

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ante Galića kao predsjednika vijeća, Smiljana Mikuša i Dubravke Markt kao članova vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja P. F. d.d. iz Z., kojeg zastupa Odvjetničko društvo P. & P. iz Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: UP/I-041-02/06-01/109, ur broj: 326-321/07-11 od 18. siječnja 2007., radi utvrđivanja nastanka obveze za objavom materijalnih činjenica od strane dioničkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 17. veljače 2010.,

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Točkom I. osporenog rješenja utvrđuje se da je za društvo P. d.d. Z., dana 13. ožujka 2006. godine zaprimanjem dopisa islandskog društva A. G. hf. od 13. ožujka 2006. godine, koji dopis je sadržavao informacije što se odnose na okolnosti ili odluke koje predstavljaju materijalne činjenice, odnosno materijalne činjenice koje su mogle utjecati na cijenu dionica u smislu članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, nastala obveza da bez odgode o istim izvijesti javnost.

Točkom II. izreke osporenog rješenja nalaže se društvu P. d.d. Z. da ovo Rješenje dostavi dioničarima društva koji su bili dioničari društva u periodu od 13. ožujka 2006. godine do 17. ožujka 2006. godine, te su istim dionicama raspolagali na način da su ih prodali odnosno da se omogući dostava tog Rješenja putem S. d. a. d.d. Z. navedenim dioničarima, u roku od 7 dana od dana primitka Rješenja.

Tužitelj u tužbi prigovara zakonitost! osporenog rješenja iz svih razloga propisanih člankom 10. stavkom 1. točke 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U bitnom ističe daje tuženo tijelo u konkretnom slučaju povrijedilo zakon na njegovu štetu time što je stvorilo pravni presedan s ozbiljnim posljedicama za funkcioniranje hrvatskog tržišta kapitala i njegovih sudionika. Ovo stoga što je obvezu javne objave materijalnih činjenica iz članka 106. Zakona o vrijednosnim papirima primijenilo na samu činjenicu „inicijative za razgovor“, u uvjetima kada nije bilo nikakvog objektivnog razloga koji bi na dan zaprimanja predmetnog dopisa ukazivao da će se transakcija s A. G. hf. uopće dogoditi. Usporedbe radi prilaže tužbi pravna mišljenja kojima dokazuje svoje stajalište da dopis A. G. hf. od 13. ožujka 2006. godine nije podlijegao obvezi javne objave materijalnih činjenica sukladno odredbi članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira. Ukazuje da iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženo tijelo svoju odluku utemeljilo na sadržaju dopisa A. od 13. ožujka 2006., činjenici da je tužitelj taj dopis zaprimio 13. ožujka 2006., te na

očitovanju Z. b. d.d. od 12. siječnja 2007. godine. Međutim dodaje, da tuženo tijelo nije uzelo u obzir sve navode iz dopisa A., niti navode očitovanja tužitelja od 14. studenog 2006. godine koje ponavlja i u tužbi. Posebno napominje da u obrazloženju osporenog rješenja nisu navedeni razlozi zbog kojih je tuženo tijelo otklonilo ove navode, već je svoje stajalište iskazalo paušalnom ocjenom da tužiteljevo tumačenje zakonske obveze smatra netočnim. Dodaje da se navodi iz dopisa A. u spornom razdoblju od 13. do 17. ožujka 2006. godine, a i nadalje, ni po hrvatskom, a ni po pravu U. K. ne mogu okvalificirati kao materijalne činjenice podložne javnoj objavi. Zbog toga nije bilo potrebe objave ovih činjenica na Z., niti na L. b., a ni traženja od tuženog tijela privremenog oslobođenja od obveze objavljivanje materijalnih činjenica temeljem odredbe članka 107. Zakona o tržištu vrijednosnih papira. Ukazuje i na povrede pravila upravnog postupka iz članka 143. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku time što je tuženo tijelo zatražilo očitovanje Z. b. d.d., te potom prispjelo očitovanje od 12. siječnja 2007. godine koristilo u postupku, bez da je tužitelju omogućeno da se izjasni o navodima iz ovog očitovanja. Glede navedenog očitovanja ističe da je nejasno u kojoj procesnoj ulozi je sudjelovala Z. b. d.d., da li kao svjedok ili vještak, pa u skladu s tužbenim navodima i očitovanjem od 14. studenog 2006. godine smatra da očitovanje Z. b. d.d. od 12. siječnja 2007. godine nije pravno relevantno za donošenje osporenog rješenja. Osim navedenog smatra sadržaj dijelova izreke pobijanog rješenja u točki I. i U. uzajamno proturječnim, te da točka I. izreke nije dostatno određena, a da su utvrđenja o povredi odredbe članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira samo načelna, bez navođenja konkretnih materijalnih činjenica. Ovo ukazuje na povredu iz članka 209. Zakona o općem upravnom postupku, jer je tuženo tijelo propustilo obrazložiti razloge kojima se rukovalo pri izboru sadržaja mjere naložene u točki II. izreke pobijanog rješenja, a sukladno članku 15. stavku 1. i 2. Zakona o tržištu vrijednosnih papira u svezi s člankom 5. stavkom 3. Zakona o općem upravnom postupku. U svakom slučaju drži da nalog iz točke II. izreke nije nužan ni podoban za otklanjanje navodne nezakonitosti, jer bi u konkretnom slučaju bila riječ o neotklonjivoj nezakonitosti budući da se objava materijalnih činjenica ne može obaviti s retroaktivnim učinkom. Zaključuje da je u skladu s pravnim posljedicama konačnog rješenja postupio po nalogu iz točke II. izreke, te je Rješenje putem S. d. a. dostavio na 446 adresa u zemlji i inozemstvu. Međutim, smatra da je dostava pobijanog rješenja bivšim dioničarima zapravo zabrinjavajuća za primatelje, koji su prisiljeni nagađati o razlozima zbog kojih im je jedno konačno i nepravomoćno rješenje posebno dostavljeno. Na temelju svega navedenog predlaže da Sud poništi pobijano rješenje, te na temelju stanja spisa predmeta i članka 39. stavka 3. i 4. Zakona o upravnim sporovima donese presudu kojom će obustaviti upravni postupak u kome je doneseno pobijano rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana. Ističe da su svi razlozi za poništenje osporenog rješenja koje je tužitelj izložio u tužbi potpuno neosnovani, jer je tuženi prilikom donošenja ovog rješenja postupio po svim pravilima postupka, pravilno utvrdio činjenično stanje, te na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Zakon o tržištu vrijednosnih papira.

S. d. a. d.d. iz Za. u odgovoru na tužbu ističe da se u konkretnom predmetu ne može smatrati zainteresiranom osobom jer nema položaj stranke u smislu članka 16. Zakona o upravnim sporovima. Stoga se smatra nenadležnom meritorno određivati po pitanju osnovanosti ili neosnovanosti tužbenog zahtjeva, odnosno očitovati se je li tužbu potrebno presudom odbiti ili uvažiti. Dodaje da je dana 25. siječnja 2007. godine zaprimila od tužitelja zamolbu za dostavom osporenog upravnog akta dioničarima tužitelja, što je dana 29. siječnja 2007. godine učinila, i o tome izvijestila tužitelja dopisom od 30. siječnja 2007. godine.

Tužba nije osnovana.

Analizirajući podatke spisa predmeta ovaj je Sud ocijenio da je tužena Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, kao nadležno tijelo, u pravilno provedenom postupku utvrdila sve relevantne činjenice i na temelju istih pravilno primjenjujući materijalno pravo donijela zakonito rješenje.

Naime, odredbom članka 15. stavka 1. i 2. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga („Narodne no vine broj: 140/05) propisano je da je u obavljanju svojih javnih ovlasti, Agencija ovlaštena, između ostalog, donositi propise o provedbi ovog Zakona, Zakona o tržištu vrijednosnih papira („Narodne novine“, broj: 84/02 i 138/06), Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine broj: 84/02), te obavljati nadzor nad poslovanjem burzi, uređenih javnih tržišta, ovlaštenih društava i izdavatelja vrijednosnih papira i S. d. a. Stavkom 3. istog članka navedenog Zakona Agencija je ovlaštena nalagati mjere za otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

Prema podacima spisa predmeta postupak preuzimanja tužitelja u skladu sa Zakonom o preuzimanju dioničkih društava i Zakona o tržištu vrijednosnih papira započeo je dana 28. lipnja 2006. godine kada je tužitelj zaprimio namjeru objave ponude za preuzimanje od strane društva B. L. E. B.V. te o tome obavijestio javnost. Dana 4. srpnja 2006. godine tužitelj je zaprimio drugu namjeru o objavi ponude za preuzimanje od strane društva A. G. hf., te je postupak preuzimanja društva P. d.d. završio dana 25. listopada 2006. godine objavom Izvješća o preuzimanju.

Međutim, u postupku nadzora tužena je Agencija utvrdila da je tužitelj, odnosno njezin predsjednik uprave Ž. Č., dana 13. ožujka 2006. godine zaprimio dopis društva A. od 13. ožujka 2006. godine u kome je stajao prijedlog za moguće spajanje P. d.d. i A. G. hf., te ponuda od 570,00 kn po dionici P. d.d. za sve P. dionice, koja je cijena bila 35% iznad prosječne cijene u zadnja tri mjeseca do 7. ožujka 2006. godine.

Smatrajući da je dopis od 13. ožujka 2006. godine sadržavao činjenice koje su mogle utjecati na cijenu dionica i koje je trebalo bez odgode učiniti dostupnim javnosti, tužena Agencija je dana 9. studenog 2006. godine zatražila očitovanje predsjednika uprave tužitelja, kao izdavatelja, o razlozima neobjavlivanja materijalnih činjenica sadržanih u dopisu od 13. ožujka 2006. godine.

Naime, odredbom članka 106. stavka 1. Zakona o tržištu vrijednosnih papira propisano je da je o svim informacijama što se odnose na okolnosti ili odluke koje predstavljaju materijalne činjenice izdavatelj vrijednosnih papira uvrštenih na burzi ili uređenom javnom tržištu obvezan bez odgode izvijestiti burzu ili uređeno javno tržište na način koji omogućava brz pristup informaciji i mogućnost potpune, točne i pravodobne ocjene iste, dok je stavkom 2. istog članka Zakona propisano da se pod materijalnim činjenicama u smislu stavka 1. ovog članka podrazumijevaju sve informacije i činjenice koje mogu utjecati na cijenu vrijednosnih papira.

Dana 14. studenog 2006. godine tužena Agencija je zaprimila očitovanje potpisanog od strane zamjenika tajnika tužitelja, koje je prihvaćeno kao očitovanje izdavatelja, a iz kojih se može zaključiti da je predsjednik uprave P. d.d. smatrao da dopis od 13. ožujka 2006. godine ne sadrži materijalne činjenice iz članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, te da se takav dopis nije ni smio objaviti.

Budući da dopis društva A. od 13. ožujka 2006. godine upravo sadržava činjenice koje su mogle utjecati na cijenu dionica izdavatelja (ponuda po cijeni 35% većoj od prosječne tromjesečne cijene dionica), to je tužena Agencija pravilno zaključila da je tumačenje zakonske obveze iz članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira od strane tužitelja potpuno pogrešno.

Osim toga tuženo tijelo pravilno izražava sumnju da su poslovni kontakti uprave P. d.d. i A. G. hf. bili održavani dulje vrijeme, o čemu nije obaviještena javnost, a posebno vlasnici dionica P. d.d. kojima se trguje na Z. i L. burzi.

U svezi s naprijed navedenim valja istaći da u očitovanju Z. b. od 12. siječnja 2007. godine stoji da u razdoblju od 13. do 17. ožujka 2006. godine nije bilo nikakvih kontakata između Z. b. d.d. i tužitelja u pogledu tumačenja materijalnih činjenica sadržanih u dopisu A. od 13. ožujka 2006. godine, što ukazuje da je tužitelj, kao izdavatelj, postupao protivno pravilima Z. b. d.d. iz članka 5. 1. 160.

Slijedom navedenog očito je da je tužitelj postupao suprotno obvezi iz članka 106. Zakona o tržištu vrijednosnih papira, pa je tuženo tijelo pravilno postupilo kada je temeljem odredbe članka 15. stavka 3. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga naložilo poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti, odnosno mjera navedenih u točki II. izreke osporenog rješenja.

Navodima tužbe nije dovedena u sumnju pravilnost osporenog rješenja, pa s obzirom na navedeno Sud nalazi da istim zakon nije povrijeđen na štetu tužitelja.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 17. veljače 2010.

Zapisničarka:
Veseljka Kos, v.r.

Predsjednik vijeća:
Ante Galić, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetničko društvo P. & P., , Z.
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Bogovićeve la, sa spisom,
3. Z. b. d.d. Z.,
4. S. d. a. d.d. Z.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Ida Balent